ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2020/1499 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Ιουλίου 2020

σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου στην παραγωγή και τη χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην Ιταλία

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2020) 5026]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ ([1]), και ιδίως το άρθρο 35 παράγραφος 3,

Αφού ζήτησε τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής δημόσιων συμβάσεων,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

(1) Στις 3 Δεκεμβρίου 2019 η Enel Green Power (στο εξής: αιτούσα) υπέβαλε στην Επιτροπή αίτημα δυνάμει του άρθρου 35 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ (στο εξής: αίτημα). Το αίτημα συμμορφώνεται με το άρθρο 1 παράγραφος 1 της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2016/1804 της Επιτροπής ([2]).

(2) Το αίτημα αφορά την παραγωγή και τη χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, που παρέχεται από την αιτούσα στην Ιταλία. Οι σχετικές υπηρεσίες που περιγράφονται στο αίτημα είναι οι εξής: ηλιακή ενέργεια, αιολική ενέργεια, υδροηλεκτρική ενέργεια μικρής κλίμακας και γεωθερμική ενέργεια. Η αιτούσα δεν περιλαμβάνει τη βιομάζα και το βιοαέριο στο αίτημα, καθώς υποστηρίζει ότι, με βάση την πρακτική της Επιτροπής, συνάγεται το συμπέρασμα ότι, ως αποτέλεσμα των καθεστώτων παροχής κινήτρων που στηρίζουν επί του παρόντος τις εν λόγω τεχνολογίες, οι σχετικές αγορές δεν είναι ακόμη άμεσα εκτεθειμένες στον ανταγωνισμό.

(3) Το αίτημα δεν συνοδευόταν από αιτιολογημένη και τεκμηριωμένη θέση την οποία έλαβε ανεξάρτητη εθνική αρχή. Συνεπώς, σύμφωνα με το σημείο 1 του παραρτήματος IV της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, η Επιτροπή πρέπει να εκδώσει εκτελεστική πράξη σχετικά με το αίτημα εντός 105 εργάσιμων ημερών. Η αρχική προθεσμία ανεστάλη σύμφωνα με το σημείο 2 του παραρτήματος IV της οδηγίας 2014/25/ΕΕ. Η προθεσμία που συμφωνήθηκε μεταξύ της αιτούσας και της Επιτροπής για την έκδοση της εκτελεστικής πράξης λήγει στις 31 Ιουλίου 2020.

2. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

(4) Η οδηγία 2014/25/ΕΕ εφαρμόζεται στην ανάθεση συμβάσεων για την άσκηση δραστηριοτήτων που σχετίζονται, μεταξύ άλλων, με την παραγωγή και τη χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας κατά την έννοια της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, εκτός εάν η δραστηριότητα εξαιρείται δυνάμει του άρθρου 34 της εν λόγω οδηγίας.

(5) Σύμφωνα με την οδηγία 2014/25/ΕΕ, οι συμβάσεις που προορίζονται να επιτρέψουν την άσκηση μίας εκ των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2014/25/ΕΕ δεν υπόκεινται στην εν λόγω οδηγία αν η δραστηριότητα, στο κράτος μέλος όπου ασκείται, είναι άμεσα εκτεθειμένη στον ανταγωνισμό σε αγορές στις οποίες η πρόσβαση δεν είναι περιορισμένη. Η άμεση έκθεση στον ανταγωνισμό αξιολογείται με βάση αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία μπορεί να περιλαμβάνουν τα χαρακτηριστικά των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών, την ύπαρξη εναλλακτικών προϊόντων ή υπηρεσιών που θεωρούνται υποκατάστατα από την πλευρά της προσφοράς ή της ζήτησης, τις τιμές και την πραγματική ή δυνητική παρουσία περισσότερων του ενός προμηθευτών των εν λόγω προϊόντων ή παρόχων των εν λόγω υπηρεσιών.

([1]) ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 243.

([2]) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1804 της Επιτροπής, της 10ης Οκτωβρίου 2016, για τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής των άρθρων 34 και 35 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις προμήθειες φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ L 275 της 12.10.2016, σ. 39).

3. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ**

3.1. **Μη περιορισμένη πρόσβαση στην αγορά**

(6) Η πρόσβαση σε μια αγορά θεωρείται ότι δεν περιορίζεται εάν το κράτος μέλος έχει ενσωματώσει και εφαρμόσει τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης για το άνοιγμα δεδομένου τομέα ή τμήματός του στον ανταγωνισμό. Οι σχετικές νομοθετικές πράξεις παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, το οποίο, όσον αφορά την παραγωγή και τη χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, περιλαμβάνει την οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]).

(7) Βάσει των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, η Ιταλία μετέφερε την οδηγία 2009/72/ΕΚ στο εθνικό της δίκαιο μέσω του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 93/2011, το οποίο τροποποιήθηκε εν συνεχεία από το άρθρο 26 του νόμου αριθ. 115/2015 και το άρθρο 33 του νόμου αριθ. 122/2016. Κατά συνέπεια, η πρόσβαση στη σχετική αγορά θεωρείται ότι δεν είναι περιορισμένη σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 3 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ.

3.2. **Άμεση έκθεση στον ανταγωνισμό**

(8) Η άμεση έκθεση στον ανταγωνισμό θα πρέπει να αξιολογείται βάσει διαφόρων δεικτών, κανένας από τους οποίους δεν είναι από μόνος του καθοριστικός. Σχετικά με τις αγορές τις οποίες αφορά η παρούσα απόφαση, το μερίδιο αγοράς των κυριότερων παραγόντων μιας δεδομένης αγοράς αποτελεί ένα κριτήριο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη. Δεδομένου ότι για τις διάφορες δραστηριότητες τις οποίες καλύπτει το αίτημα οι συνθήκες ποικίλλουν, η εξέταση της κατάστασης του ανταγωνισμού θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις διάφορες καταστάσεις που επικρατούν στις σχετικές αγορές.

(9) Η παρούσα απόφαση δεν θίγει την εφαρμογή των κανόνων που διέπουν τον τομέα του ανταγωνισμού και τις κρατικές ενισχύσεις και άλλους τομείς του δικαίου της Ένωσης. Συγκεκριμένα, τα κριτήρια και η μεθοδολογία που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση της άμεσης έκθεσης στον ανταγωνισμό βάσει του άρθρου 34 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ δεν είναι κατ' ανάγκη ίδια με εκείνα που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια εκτίμησης βάσει του άρθρου 101 ή 102 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 ([4]) του Συμβουλίου, όπως επιβεβαιώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο ([5]).

(10) Σκοπός της παρούσας απόφασης είναι να προσδιοριστεί κατά πόσον οι δραστηριότητες τις οποίες αφορά το αίτημα είναι εκτεθειμένες σε ένα επίπεδο ανταγωνισμού —σε αγορές στις οποίες η πρόσβαση δεν είναι περιορισμένη κατά την έννοια του άρθρου 34 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ— το οποίο να διασφαλίζει ότι, ακόμη και χωρίς το νομικό πλαίσιο που θεσπίζεται με τους λεπτομερείς κανόνες που προβλέπονται στην οδηγία 2014/25/ΕΕ όσον αφορά τη σύναψη συμβάσεων, η σύναψη συμβάσεων για την άσκηση των δραστηριοτήτων τις οποίες αφορά το αίτημα θα γίνεται με διαφάνεια και χωρίς διακρίσεις, βάσει κριτηρίων που επιτρέπουν στους αγοραστές να εντοπίζουν τη συνολικά πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη λύση.

3.3. **Ορισμός της σχετικής αγοράς/των σχετικών αγορών**

(11) Το 2012 η Επιτροπή όρισε στην οικεία εκτελεστική απόφαση 2012/539/ΕΕ ([6]) την παραγωγή και χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας παραγόμενης από ανανεώσιμες πηγές ως χωριστή αγορά.

(12) Το 2017 η Επιτροπή εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/71 ([7]) σε σχέση με την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας στις Κάτω Χώρες. Όσον αφορά τις Κάτω Χώρες, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαίο να καθοριστούν χωριστές αγορές για την ηλεκτρική ενέργεια ανάλογα με την πηγή της. Οι κυριότεροι λόγοι παρέκκλισης από την εκτελεστική απόφαση 2012/539/ΕΕ σε σχέση με την Ιταλία ήταν οι ακόλουθοι: το γεγονός ότι η ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές πωλούνταν απευθείας στην αγορά χονδρικής και όχι σε οντότητα εκτός αγοράς —συγκεκριμένα τον Διαχειριστή του Συστήματος Μεταφοράς στη Γερμανία και τη Gestore dei Servizi Energetici (GSE) στην Ιταλία—, η απουσία κατά

([3]) Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

([4]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1).

([5]) Απόφαση της 27ης Απριλίου 2016, *Österreichische Post AG κατά Επιτροπής*, T-463/14, ECLI:EU:T:2016:243, σκέψη 28.

([6]) Εκτελεστική απόφαση 2012/539/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Σεπτεμβρίου 2012, σχετικά με την εξαίρεση της παραγωγής και χονδρικής πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από συμβατικές πηγές στη Βόρεια Μακροζώνη και στη Νότια Μακροζώνη της Ιταλίας από την εφαρμογή της οδηγίας 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την τροποποίηση της απόφασης 2010/403/ΕΕ της Επιτροπής (ΕΕ L 271 της 5.10.2012, σ. 4).

([7]) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/71 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, για την εξαίρεση της παραγωγής και της χονδρικής πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας στις Κάτω Χώρες από την εφαρμογή της οδηγίας 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις προμήθειες φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ (ΕΕ L 12 της 17.1.2018, σ. 53).

προτεραιότητα τροφοδότησης για την ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, το γεγονός ότι το ύψος της καθοριζόμενης από το κράτος αμοιβής το οποίο εφαρμόζεται στην ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές ήταν υπό μορφή πριμοδότησης της τιμής τροφοδοσίας (έναντι σταθερού τέλους στις προηγούμενες αποφάσεις σε σχέση με τη Γερμανία και την Ιταλία) και το γεγονός ότι οι επιδοτήσεις για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας υπόκειντο στην αρχή σε διαδικασία υποβολής προσφορών, στο πλαίσιο της οποίας διάφορες τεχνολογίες ανταγωνίζονταν για προκαθορισμένο ύψος επιδοτήσεων.

(13) Στο παρόν αίτημα, η αιτούσα υποστηρίζει ότι στην Ιταλία η χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και η χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας από συμβατικές πηγές αποτελούν μέρος της ίδιας αγοράς.

(14) Στις οικείες παρατηρήσεις που υπέβαλε στις 6 Μαρτίου 2020, η ιταλική αρχή ανταγωνισμού Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (στο εξής: AGCM) υποστηρίζει ότι δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί χωριστή αγορά για την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, διαφορετική από αυτήν της παραγωγής ενέργειας από συμβατικές πηγές. Η αρχή επισημαίνει ότι η παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και η παραγωγή ενέργειας από συμβατικές πηγές είναι πλήρως υποκαταστάσιμες από πλευράς κάλυψης της ζήτησης για ηλεκτρική ενέργεια και ότι το μερίδιο ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που πωλείται σύμφωνα με τους όρους της αγοράς είναι υψηλό (άνω του 50 % του συνόλου). Στο πλαίσιο αυτό, η AGCM υποστηρίζει ότι τα κίνητρα που παρέχονται στην παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές έχουν μειωθεί σημαντικά από το 2012, και με την πάροδο του χρόνου το επίπεδό τους έτεινε να διασφαλίζει την απλή αντιστάθμιση του κόστους που βαρύνει τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας.

(15) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην Ιταλία στηρίζεται από μια σειρά καθεστώτων με διαφορετικά χαρακτηριστικά.

(16) Η Επιτροπή είχε αναλύσει τα χαρακτηριστικά τεσσάρων καθεστώτων που στηρίζουν την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην οικεία εκτελεστική απόφαση 2012/539/ΕΕ σε σχέση με την Ιταλία. Δεδομένων των διαφορετικών χαρακτηριστικών των καθεστώτων που θεσπίστηκαν στην Ιταλία μετά την έκδοση της εν λόγω απόφασης για τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, η αγορά θα χωριστεί, για τους σκοπούς της ανάλυσης στις παρούσες αιτιολογικές σκέψεις, μεταξύ, αφενός, καθεστώτων που θεσπίστηκαν στην Ιταλία για τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, τα οποία αναλύονται στην εκτελεστική απόφαση 2012/539/ΕΕ, και, αφετέρου, καθεστώτων που θεσπίστηκαν στην Ιταλία μετά την έκδοση της εν λόγω απόφασης για τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.

(17) Σ' αυτό το πλαίσιο, είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι, στις σχετικές αγορές, δεν υπόκεινται όλοι οι παράγοντες της αγοράς στους κανόνες για τις δημόσιες συμβάσεις. Επομένως, οι εταιρείες οι οποίες δεν υπόκεινται στους κανόνες αυτούς, όταν δραστηριοποιούνται στις εν λόγω αγορές, θα είχαν κανονικά τη δυνατότητα να ασκήσουν ανταγωνιστικές πιέσεις στους παράγοντες της αγοράς που υπόκεινται στους κανόνες για τις δημόσιες συμβάσεις.

3.4. **Ορισμός της σχετικής γεωγραφικής αγοράς**

(18) Στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, η σχετική γεωγραφική αγορά συχνά θεωρείται ως αγορά εθνικών διαστάσεων. Ωστόσο, η σχετική γεωγραφική περιοχή μπορεί να εξαρτάται επίσης από τη διαμόρφωση της ζώνης προσφοράς η οποία αντικατοπτρίζει τους περιορισμούς δικτύου.

(19) Στην οικεία εκτελεστική απόφαση 2012/539/ΕΕ, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, λόγω της παρουσίας περιορισμών που υφίστανται στο δίκτυο, για τους σκοπούς της αξιολόγησης του κατά πόσον πληρούνται οι όροι που καθορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 1 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([8]) και χωρίς να θίγεται το δίκαιο περί ανταγωνισμού, οι σχετικές γεωγραφικές αγορές για την παραγωγή και χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από συμβατικές πηγές θεωρήθηκε ότι είναι η Βόρεια Μακροζώνη και η Νότια Μακροζώνη.

(20) Όσον αφορά τη γεωγραφική αγορά, η αιτούσα θεωρεί ότι είναι εθνική.

(21) Στις οικείες παρατηρήσεις της 6ης Μαρτίου 2020, οι ιταλικές αρχές επισημαίνουν ότι η διαφορά των τιμών μεταξύ της Νότιας Μακροζώνης και της Σαρδηνίας έχει σχεδόν μηδενιστεί, ενώ η διαφορά των τιμών μεταξύ της Νότιας Μακροζώνης και της Μακροζώνης της Σικελίας έχει μειωθεί. Η AGCM εφιστά την προσοχή στη διαδικασία αποκέντρωσης που επηρέασε την αγορά στην Ιταλία, όπως κατέδειξε η σταθερή πτώση του δείκτη Herfindahl-Hirschman (HHI) σε εθνικό επίπεδο (549 το 2018, 686 το 2017, 713 το 2016 και 884 το 2012). Ο υπολογισμός του HHI παρασχέθηκε από την αιτούσα στις οικείες παρατηρήσεις της 19ης Σεπτεμβρίου 2019. Ωστόσο, η AGCM επισημαίνει ότι τουλάχιστον για μία Μακροζώνη (Σικελία) η τιμή ανά ζώνες εξακολουθεί να φαίνεται ότι παραμένει σταθερά και σημαντικά διαφορετική από αυτήν της υπόλοιπης χώρας.

([8]) Οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ L 134 της 30.4.2004, σ. 1).

(22) Η Επιτροπή συμφωνεί ότι από την εξέλιξη των διαφορών των τιμών τα τελευταία οκτώ έτη προκύπτει εξαιρετικά σημαντική σύγκλιση μεταξύ των Μακροζωνών. Ωστόσο, η διατήρηση της πριμοδότησης της τιμής για την αγορά στη Μακροζώνη της Σικελίας φαίνεται να δικαιολογεί τον διαχωρισμό αυτής της ζώνης από την υπόλοιπη ιταλική αγορά.

(23) Για τους σκοπούς της αξιολόγησης στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης και με την επιφύλαξη του δικαίου περί ανταγωνισμού και των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, η Επιτροπή εξετάζει δύο σχετικές γεωγραφικές αγορές: τη Βόρεια Μακροζώνη, τη Νότια Μακροζώνη και τη Μακροζώνη της Σαρδηνίας, αφενός, και τη Μακροζώνη της Σικελίας, αφετέρου.

3.5. **Ανάλυση της αγοράς**

(24) Στην οικεία εκτελεστική απόφαση 2012/539/ΕΕ η Επιτροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι μόνο η παραγωγή και η χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας από συμβατικές πηγές μπορούσαν να εξαιρεθούν από τους κανόνες για τις δημόσιες συμβάσεις. Σύμφωνα με την απόφαση, ο όρος της άμεσης έκθεσης στον ανταγωνισμό, που ορίζεται στο άρθρο 30 παράγραφος 1 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ θα πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούται όσον αφορά την παραγωγή και χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας η οποία παράγεται από συμβατικές πηγές στο έδαφος της Ιταλίας, με την εξαίρεση της Σαρδηνίας και της Σικελίας. Στην απόφαση αναλύθηκαν τα χαρακτηριστικά τεσσάρων καθεστώτων παροχής κινήτρων για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

(25) Ο μηχανισμός του Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (Διυπουργική Επιτροπή Τιμών της 29ης Απριλίου 1992) (CIP6) συνίσταται στην εφαρμογή υποχρεωτικών τιμολογίων τροφοδότησης για την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές και από πηγές παρόμοιες με τις ανανεώσιμες, και ιδίως για την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται σε σταθμούς συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ισχύος. Ο μηχανισμός αυτός καλύπτει τις λειτουργικές δαπάνες, το κόστος κεφαλαίου, το κόστος του καυσίμου και περιλαμβάνει συνιστώσα παροχής κινήτρων, η οποία εφαρμόζεται κατά την πρώτη οκταετία της διάρκειας ζωής τους.

(26) Τα τιμολόγια καθολικής κάλυψης (στο εξής: ΤΟ) εφαρμόζονται σε σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ μικρότερη από 200kW για τα αιολικά πάρκα, και κατώτερη του 1MW, για άλλους τύπους ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Το σύστημα αυτό είναι εγγυημένο για 15 έτη, είναι προαιρετικό και αποτελεί εναλλακτική λύση σε σχέση με το σύστημα πράσινων πιστοποιητικών. Στα τιμολόγια καθολικής κάλυψης περιλαμβάνεται η τιμή της ενέργειας και το κίνητρο.

(27) Ο μηχανισμός πράσινων πιστοποιητικών (στο εξής: CV) βασίζεται στην επιβολή υποχρεωτικών ποσοστώσεων στους παραγωγούς και εισαγωγείς ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από συμβατικές πηγές, οι οποίοι υποχρεούνται να υποβάλλουν ετησίως ορισμένο αριθμό πράσινων πιστοποιητικών. Τα πράσινα πιστοποιητικά κατανέμονται στη συνέχεια σε εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, ανάλογα με την πηγή της παραγόμενης ενέργειας και μπορούν να ανταλλάσσονται σε χωριστή αγορά, διαφορετική από εκείνη για την ενέργεια. Οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές εισπράττουν τα έσοδα που προέρχονται από την πώληση των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και, υπό μορφή κινήτρου, τα έσοδα που προέρχονται από την πώληση των πράσινων πιστοποιητικών. Η αξία των πράσινων πιστοποιητικών καθορίζεται από τη σχέση μεταξύ της ζήτησης (από τους παραγωγούς και εισαγωγείς ηλεκτρικής ενέργειας από συμβατικές πηγές) και της προσφοράς (από τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές). Το σύστημα των πράσινων πιστοποιητικών εφαρμόζεται σε εγκαταστάσεις άνω του 1 MW (με εξαίρεση τις φωτοβολταϊκές εγκαταστάσεις) και για την αιολική ενέργεια άνω των 200 kW.

(28) Τα πράσινα πιστοποιητικά τροποποιήθηκαν τον Ιανουάριο του 2016 και μετονομάστηκαν GRIN. Στο πλαίσιο της εφαρμογής τους, καταβάλλεται στους δικαιούχους του καθεστώτος τριμηνιαία πριμοδότηση επιπλέον της τιμής της ηλεκτρικής ενέργειας. Τα ποσά που καταβάλλονται και η διάρκειά τους στο πλαίσιο των GRIN ταυτίζονται απόλυτα με τα ποσά που λάμβαναν οι δικαιούχοι και τη διάρκειά τους βάσει των παλαιότερων πράσινων πιστοποιητικών.

(29) Το σύστημα των λογαριασμών ενέργειας (στο εξής: CE) παρέχει κίνητρα για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκές πηγές και αντιπροσωπεύει πριμοδότηση της τιμής τροφοδοσίας, βάσει της οποίας καταβάλλεται στους παραγωγούς η αγοραία τιμή στην αγορά της προηγούμενης ημέρας προσαυξημένη κατά το τέλος κινήτρου. Αυτό το σύστημα κινήτρων είναι εγγυημένο για 20 χρόνια.

(30) Βάσει των χαρακτηριστικών των εν λόγω καθεστώτων και των ιδιαιτεροτήτων της παραγωγής και της χονδρικής πώλησης της παραγόμενης ενέργειας, η Επιτροπή είχε καταλήξει, στην οικεία εκτελεστική απόφαση 2012/539/ΕΕ, στο συμπέρασμα ότι ο όρος της άμεσης έκθεσης στον ανταγωνισμό δεν πληρούνταν όσον αφορά την παραγωγή και χονδρική προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας η οποία παράγεται από ανανεώσιμες πηγές. Δεδομένου ότι οι όροι για τα καθεστώτα αυτά παραμένουν ως επί το πλείστον αμετάβλητοι, η Επιτροπή δεν βλέπει τον λόγο να τροποποιήσει την εκτίμησή της.

(31) Όσον αφορά τα καθεστώτα που θεσπίστηκαν μετά την έκδοση της εκτελεστικής απόφασης 2012/539/ΕΕ, τα σημαντικότερα κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή και εγκρίθηκαν, βάσει των κανόνων που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις, με την απόφαση C(2016) 2726 της Επιτροπής ([9]) και την απόφαση C(2019) 4498 της Επιτροπής ([10]). Ως εκ τούτου, τα καθεστώτα αυτά περιλαμβάνουν επαρκή αμοιβή, λαμβανομένου υπόψη του σχετικού κόστους, και οι χορηγούμενες ενισχύσεις δεν προκαλούν στρεβλώσεις στην ενιαία αγορά.

([9]) Απόφαση C(2016) 2726 της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 2016, σχετικά με τη στήριξη της ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.

([10]) Απόφαση C(2019) 4498 της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 2019, σχετικά με τη στήριξη της ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές για την περίοδο 2019-2021.

(32) Όσον αφορά το καθεστώς που θεσπίστηκε με το υπουργικό διάταγμα της 23ης Ιουνίου 2016, ήταν ανοικτό σε όλες τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας με την εξαίρεση της ηλιακής φωτοβολταϊκής ενέργειας. Οι δικαιούχοι χωρίστηκαν σε τρεις κατηγορίες ανάλογα με την ισχύ των εγκαταστάσεων: νέοι μεγάλοι σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής (δηλαδή με εγκατεστημένη δυναμικότητα άνω των 5 MW), νέοι σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής μεσαίου μεγέθους (π.χ. με εγκατεστημένη δυναμικότητα μεταξύ 500 kW2 και 5 MW, κατηγορία που περιλαμβάνει επίσης την αναβάθμιση των σταθμών ηλεκτροπαραγωγής οποιουδήποτε μεγέθους) και μικρότεροι σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής (δηλαδή με εγκατεστημένη δυναμικότητα έως 500 kW). Η Επιτροπή παρατήρησε ότι, για τις τεχνολογίες που είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του καθεστώτος, το σταθμισμένο κόστος της ενέργειας (στο εξής: LCOE) θα ήταν υψηλότερο από την αναμενόμενη τιμή στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και ότι, χωρίς τις ενισχύσεις σε κανονικές συνθήκες της αγοράς, η καθαρή παρούσα αξία (στο εξής: NPV) για τα έργα ανανεώσιμων πηγών ενέργειας θα ήταν αρνητική.

(33) Όσον αφορά το καθεστώς που θεσπίστηκε με την υπουργική απόφαση της 4ης Ιουλίου 2019, συνίσταται σε ενισχύσεις λειτουργίας για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν τις ακόλουθες τεχνολογίες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας: χερσαία αιολική ενέργεια, ηλιακή φωτοβολταϊκή ενέργεια, υδροηλεκτρική ενέργεια και αέρια λυμάτων. Όπως και στην απόφαση C(2016) 2726, η Επιτροπή επισήμανε ότι για τις τεχνολογίες που είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του καθεστώτος η LCOE θα ήταν υψηλότερη από την αναμενόμενη τιμή στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας. Χωρίς τις ενισχύσεις και σε κανονικές συνθήκες της αγοράς, η NPV για έργα ανανεώσιμων πηγών ενέργειας θα ήταν, συνεπώς, αρνητική. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, χωρίς τις ενισχύσεις, τα έργα που επωφελούνται από το καθεστώς δεν θα ήταν οικονομικά βιώσιμα.

(34) Ειδικό καθεστώς θεσπίστηκε με την υπουργική απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2017 για τα μικρά νησιά. Πρόκειται για 20 νησιά, 14 εκ των οποίων βρίσκονται στη Σικελία, τα οποία δεν είναι διασυνδεδεμένα με το δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας της ηπειρωτικής χώρας. Η έκτασή τους υπερβαίνει το ένα τετραγωνικό χιλιόμετρο, βρίσκονται σε απόσταση μεγαλύτερη του 1 km από την ηπειρωτική χώρα και έχουν μόνιμο πληθυσμό τουλάχιστον 50 κατοίκων. Για κάθε νησί, καθορίστηκαν για την ενεργειακή μετάβαση ειδικοί στόχοι για την ηλεκτρική ενέργεια και τη θερμική ενέργεια με ορίζοντα το 2030. Χορηγείται πρόσβαση για τη νέα κατασκευή, επέκταση και επαναλειτουργία εγκαταστάσεων ηλεκτροπαραγωγής τουλάχιστον 0,5 kW, οι οποίες τέθηκαν σε λειτουργία από τις 15 Νοεμβρίου 2018, συνδέθηκαν στο δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας του νησιού και λειτουργούν με τοπικά διαθέσιμες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Οι δικαιούχοι λαμβάνουν εγγυημένη τιμή αγοράς για την ηλεκτρική ενέργεια που πωλείται στο δίκτυο και πριμοδότηση της τιμής τροφοδοσίας για την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται και καταναλώνεται αμέσως επιτόπου.

(35) Ο Ritiro Dedicato (στο εξής: RID) είναι ένας μηχανισμός που παρέχεται στους παραγωγούς για τη διάθεση στην αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας που τροφοδοτείται στο δίκτυο. Συνίσταται στην πώληση ηλεκτρικής ενέργειας στην GSE και αντικαθιστά οποιαδήποτε άλλη συμβατική υποχρέωση που σχετίζεται (μεταξύ άλλων) με τις υπηρεσίες κατανομής φορτίων και μεταφοράς της ενέργειας. Οι εγκαταστάσεις με ισχύ κάτω από 10 MW είναι επιλέξιμες για τον RID, καθώς και οι εγκαταστάσεις οποιασδήποτε ισχύος εάν τροφοδοτούνται με [ηλιακή, αιολική, κυματική, γεωθερμική ενέργεια ή από πηγές υδραυλικής ενέργειας που περιορίζονται σε σταθμούς ροών υδάτων ή από] άλλες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας υπό τον όρο ότι αποτελούν κυριότητα ιδιοπαραγωγού. Ο RID είναι μια εναλλακτική επιλογή στα κίνητρα που παρέχονται στο πλαίσιο των άλλων καθεστώτων που θεσπίστηκαν με τα υπουργικά διατάγματα της 5ης Ιουλίου 2012, της 6ης Ιουλίου 2012, της 23ης Ιουνίου 2016 και της 4ης Ιουλίου 2019.

(36) Το Scambio sul Posto (στο εξής: SSP) παρέχει τη δυνατότητα οικονομικής αντιστάθμισης μεταξύ της αξίας που συνδέεται με την ηλεκτρική ενέργεια η οποία διοχετεύεται στο δίκτυο και της αξίας που συνδέεται με την ηλεκτρική ενέργεια που λαμβάνεται και καταναλώνεται σε διαφορετική χρονική περίοδο από την περίοδο που παράγεται η ηλεκτρική ενέργεια. Εφαρμόζεται σε εγκαταστάσεις που ξεκίνησαν να λειτουργούν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2014 το αργότερο, εάν τροφοδοτούνται με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ή με συμπαραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας υψηλής αποδοτικότητας (HE CHP) με μέγιστη ισχύ που δεν υπερβαίνει τα 200 kW ή σε σταθμούς δυναμικότητας έως 500 kW εάν λειτουργούν με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τέθηκαν σε λειτουργία από την 1η Ιανουαρίου 2015. Το SSP είναι μια εναλλακτική επιλογή στα κίνητρα που παρέχονται στο πλαίσιο των άλλων καθεστώτων που θεσπίστηκαν με τα υπουργικά διατάγματα της 5ης Ιουλίου 2012, της 6ης Ιουλίου 2012, της 23ης Ιουνίου 2016 και της 4ης Ιουλίου 2019.

(37) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι τα καθεστώτα που θεσπίστηκαν με τα υπουργικά διατάγματα της 23ης Ιουνίου 2016 και της 4ης Ιουλίου 2019 περιλαμβάνουν διαδικασία υποβολής προσφορών για υπαγωγή στα κίνητρα.

(38) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι το επίπεδο ανταγωνισμού για την υπαγωγή στα καθεστώτα που θεσπίστηκαν με τα υπουργικά διατάγματα της 23ης Ιουνίου 2016 και της 4ης Ιουλίου 2019 αυξήθηκε, με υψηλό αριθμό αιτούντων και προσφορών για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που επωφελούνται από τα πιο πρόσφατα καθεστώτα λειτουργούν σε ανταγωνιστικό περιβάλλον.

(39) Όσον αφορά τα άλλα τρία καθεστώτα —το καθεστώς που θεσπίστηκε με το υπουργικό διάταγμα της 14ης Φεβρουαρίου 2017, τον RID και το SSP—, η Επιτροπή δεν διαθέτει κανένα στοιχείο από το οποίο να συνάγεται ότι οι δικαιούχοι υπόκεινται σε ανταγωνιστικές πιέσεις. Ορισμένα από τα χαρακτηριστικά τους, όπως η εγγυημένη τιμή αγοράς ή το γεγονός ότι η παραγόμενη ενέργεια αγοράζεται από την GSE, είναι παρόμοια με αυτά των άλλων καθεστώτων που αναλύονται στην απόφαση του 2012.

4. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(40) Λαμβανομένων υπόψη των παραγόντων που εξετάζονται ανωτέρω, ο όρος της άμεσης έκθεσης στον ανταγωνισμό που ορίζεται στο άρθρο 34 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούται όσον αφορά τους αναθέτοντες φορείς σχετικά με την παραγωγή και τη χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας η οποία παράγεται από ανανεώσιμες πηγές βάσει των καθεστώτων που θεσπίστηκαν με τα υπουργικά διατάγματα της 23ης Ιουνίου 2016 και της 4ης Ιουλίου 2019 στην Ιταλία.

(41) Επιπλέον, δεδομένου ότι θεωρείται ότι πληρούται ο όρος της χωρίς περιορισμούς πρόσβασης στην αγορά, η οδηγία 2014/25/ΕΕ δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται όταν οι αναθέτοντες φορείς αναθέτουν συμβάσεις που έχουν ως σκοπό να επιτρέψουν την παραγωγή και χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές βάσει των καθεστώτων που θεσπίστηκαν με τα υπουργικά διατάγματα της 23ης Ιουνίου 2016 και της 4ης Ιουλίου 2019 στην Ιταλία ούτε όταν διοργανώνουν διαγωνισμούς μελετών για την άσκηση αυτής της δραστηριότητας στην εν λόγω γεωγραφική περιοχή.

(42) Λαμβανομένων υπόψη των παραγόντων που εξετάζονται ανωτέρω, ο όρος της άμεσης έκθεσης στον ανταγωνισμό που ορίζεται στο άρθρο 34 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ δεν θα πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούται όσον αφορά τους αναθέτοντες φορείς σχετικά με την παραγωγή και τη χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας η οποία παράγεται από ανανεώσιμες πηγές βάσει των καθεστώτων που θεσπίστηκαν με τους μηχανισμούς CIP6, CV/GRIN, CE, TO, το υπουργικό διάταγμα της 14ης Φεβρουαρίου 2017, τον RID και το SSP. Κατά συνέπεια, η οδηγία 2014/25/ΕΕ θα πρέπει να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται όταν οι αναθέτοντες φορείς αναθέτουν συμβάσεις με σκοπό να επιτρέψουν την άσκηση αυτής της δραστηριότητας στην Ιταλία και όταν διοργανώνουν διαγωνισμούς εκπόνησης μελετών για την άσκηση τέτοιου είδους δραστηριότητας στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή.

(43) Λαμβανομένων υπόψη των παραγόντων που εξετάζονται ανωτέρω, ο όρος της άμεσης έκθεσης στον ανταγωνισμό που ορίζεται στο άρθρο 34 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ θα πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούται όσον αφορά την παραγωγή και τη χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας η οποία παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην Ιταλία, με την εξαίρεση της Σικελίας.

(44) Δεδομένου ότι η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που καλύπτεται από τους μηχανισμούς CIP6, CV/GRIN, CE, TO, το υπουργικό διάταγμα της 14ης Φεβρουαρίου 2017, τον RID και το SSP θα πρέπει να συνεχίσει να υπόκειται στην οδηγία 2014/25/ΕΕ, υπενθυμίζεται ότι οι δημόσιες συμβάσεις που καλύπτουν διάφορες δραστηριότητες πρέπει να αντιμετωπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας. Αυτό σημαίνει ότι, όταν ένας αναθέτων φορέας δεσμεύεται σε σύναψη «μεικτής» σύμβασης, δηλαδή σε σύμβαση για τη στήριξη τόσο των δραστηριοτήτων που εξαιρούνται από την εφαρμογή της οδηγίας 2014/25/ΕΕ όσο και των δραστηριοτήτων που δεν εξαιρούνται από αυτήν, πρέπει να δίνεται προσοχή στις δραστηριότητες για τις οποίες προορίζεται κατά κύριο λόγο η σύμβαση. Σε περίπτωση τέτοιας μεικτής σύμβασης, ο κύριος στόχος της οποίας είναι η στήριξη μη εξαιρούμενων δραστηριοτήτων, πρέπει να εφαρμόζονται οι διατάξεις της οδηγίας 2014/25/ΕΕ. Εάν είναι αντικειμενικά αδύνατο να προσδιοριστεί για ποια δραστηριότητα προορίζεται κατά κύριο λόγο η σύμβαση, η σύμβαση ανατίθεται σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ.

(45) Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 16 της οδηγίας 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([11]) σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης προβλέπει εξαίρεση από την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας για συμβάσεις παραχώρησης που ανατίθενται από αναθέτοντες φορείς εφόσον στο κράτος μέλος στο οποίο πρόκειται να εκτελεστούν οι παραχωρήσεις αυτές έχει διαπιστωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 35 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, ότι η δραστηριότητα είναι άμεσα εκτεθειμένη στον ανταγωνισμό όπως προβλέπεται στο άρθρο 34 της εν λόγω οδηγίας. Δεδομένου ότι συνήχθη το συμπέρασμα ότι η δραστηριότητα της παραγωγής και της χονδρικής πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές βάσει των καθεστώτων που θεσπίστηκαν με τα υπουργικά διατάγματα της 23ης Ιουνίου 2016 και της 4ης Ιουλίου 2019 στην Ιταλία είναι άμεσα εκτεθειμένη στον ανταγωνισμό, οι συμβάσεις παραχώρησης που προορίζονται να επιτρέψουν την άσκηση αυτών των δραστηριοτήτων στην Ιταλία (με την εξαίρεση της Σικελίας) θα εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2014/23/ΕΕ.

(46) Όταν οι εγκαταστάσεις παύουν να λαμβάνουν στήριξη από τους μηχανισμούς CIP6, CV/GRIN, CE, TO, το υπουργικό διάταγμα της 14ης Φεβρουαρίου 2017, τον RID και το SSP, οι διατάξεις της οδηγίας 2014/25/ΕΕ δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται πλέον σε αυτές, καθώς θα θεωρείται ότι είναι εκτεθειμένες στον ανταγωνισμό.

(47) Η παρούσα απόφαση βασίζεται στη νομική και πραγματική κατάσταση από τον Απρίλιο του 2017 έως τον Μάιο του 2020, όπως αυτή διαφαίνεται από τις πληροφορίες τις οποίες διαβίβασαν η αιτούσα και οι ιταλικές αρχές, καθώς και από δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες. Η απόφαση είναι δυνατόν να επανεξεταστεί αν, κατόπιν σημαντικών αλλαγών στη νομική ή την πραγματική κατάσταση, δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 34 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ.

([11]) Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης (ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 1).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 2014/25/ΕΕ δεν εφαρμόζεται σε συμβάσεις που ανατίθενται από αναθέτοντες φορείς και προορίζονται να επιτρέψουν την παραγωγή και τη χονδρική πώληση, στην Ιταλία, ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές βάσει των καθεστώτων που θεσπίστηκαν με τα υπουργικά διατάγματα της 23ης Ιουνίου 2016 και της 4ης Ιουλίου 2019.

Άρθρο 2

Η οδηγία 2014/25/ΕΕ εξακολουθεί να εφαρμόζεται σε συμβάσεις που ανατίθενται από αναθέτοντες φορείς και προορίζονται να επιτρέψουν την παραγωγή, στην Ιταλία, ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, η οποία λαμβάνει στήριξη από οποιοδήποτε από τα ακόλουθα καθεστώτα στήριξης:

α) το Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6)·

β) τον μηχανισμό πράσινων πιστοποιητικών ή GRIN·

γ) το σύστημα λογαριασμών ενέργειας·

δ) τα τιμολόγια καθολικής κάλυψης·

ε) το υπουργικό διάταγμα της 14ης Φεβρουαρίου 2017·

στ) τον μηχανισμό Ritiro Dedicato·

ζ) το Scambio sul Posto.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 28 Ιουλίου 2020.

Για την Επιτροπή
Thierry BRETON
Μέλος της Επιτροπής